

บทที่ 359

การดำเนินชีวิตคริสตชนอาศัยพระวาจา

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในช่วงนี้พระองค์ทรงประทานพระพรให้ลูกมีโอกาสรับใช้พระองค์อย่างต่อเนื่อง วันที่ 1 ก.ย. 2017 ที่ผ่านมา ลูกได้รับเชิญให้ไปพูดแบ่งปันในหัวข้อ "การดำเนินชีวิตคริสตชนอาศัยพระวาจา" ที่สังฆมณฑลหนึ่งทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อให้ไป "ปลุกกระตม" บรรดา "แกนนำ" และ "ผู้นำ" แผนกพระคัมภีร์ที่นั่นตลอดจนฆราวาสที่สนใจให้มามีความร้อนรนและสนใจอ่านและศึกษาพระวาจาของพระเจ้าในพระคัมภีร์ ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตนตามพระวาจานั้น

นับเป็นครั้งที่สองที่ลูกมีความกังวลใจในการเตรียมข้อมูลไปแบ่งปัน ครั้งแรกที่ลูกรู้สึกกังวลแบบนี้คือ ตอนได้รับเชิญให้ไปแบ่งปันให้เยาวชนฟังที่สังฆมณฑลภาคใต้ของประเทศไทย ที่ลูกรู้สึกเช่นนี้เพราะลูกไม่ทราบว่าลูกควรเตรียมข้อมูลในลักษณะใดจึงจะเป็นที่สนใจสำหรับผู้ฟัง อีกอย่างหนึ่ง ผู้จัดได้ให้เวลาลูกตั้งแต่ 9:00น. เข้าถึงเที่ยง โดยมีช่วงเวลาพักครึ่งชั่วโมงในระหว่างนั้นเท่านั้น ซึ่งการจะไปพูดแบ่งปันให้ผู้ฟังที่เราไม่รู้จักเลยฟังถึงเรื่องพระคัมภีร์เป็นเวลาเกือบ 3 ชั่วโมงนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายเลย ต้องพูดอย่างไรดีหนอ? ถึงจะ "โดนใจ" ผู้ฟังและให้พวกเขาไม่เบื่อ ตลอดจนบรรลุถึงเป้าหมายคือ ทำให้พวกเขา "สนใจ" การอ่านพระคัมภีร์และนำพระวาจาของพระเจ้ามาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

และเช่นเดียวกับทุกครั้ง ลูกหันเข้าหาพระเจ้า สวดทูลขอพระองค์ให้โปรดประทานปรีชาญาณแก่ลูกในการแบ่งปันครั้งนี้ด้วยเทอญ และแล้วลูกก็ได้แนวทาง 😊

มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งพระสงฆ์ ชิสเตอร์ และฆราวาสผู้สนใจรวม 100 กว่าคน และเมื่อลูกได้เริ่มการแบ่งปัน ลูกก็รู้สึกดีใจมากเพราะพระสังฆราชของสังฆมณฑลนั้นได้เข้ามาร่วมฟังด้วย แม้ท่านจะต้องไปร่วมกิจการอีกที่หนึ่งในตอนเช้าก็ตาม

ลูกได้เริ่มการแบ่งปันโดยการถามคำถาม เพราะคำถามที่ลูกถามนั้น เท่ากับเป็นการวิจัยให้ลูกทราบทันทีอย่างคร่าว ๆ ว่าผู้ฟังของลูกนั้นเป็นคริสตชนแบบใด ลูกถามว่า "ท่านใดเป็นคาทอลิกนอน กรุณายกมือคะ" ตามด้วยแน่นอนคำถามถัดไป "ท่านใดเป็นคาทอลิกยืนบ้างคะ?" ปรากฏว่า คำถามแรกมีผู้ยกมือกว่า 100 คนและมีเพียง 5-6 คนที่ยกมือสำหรับคำถามหลังรวมทั้งลูกด้วย อย่างน้อยลูกเห็นภาพชัดเจนทันทีว่าผู้ฟังของลูกเป็นคริสตชนประเภทใด

หลังจากคำถามนี้ผ่านไป ลูกได้ถามอีก 4 คำถาม แต่เป็นคำถามที่ลูกบอกผู้ฟังว่า ไม่ต้องตอบให้ลูกหรือใครคนอื่นได้ยิน ขอให้ตอบกับตัวเองและสำคัญที่สุด ตอบกับพระเจ้าอย่างจริงใจ เพราะ 4 คำถามนี้คือกระจกส่องเงาของแต่ละท่าน และหากท่านได้ตอบอย่างจริงใจในใจแล้ว ท่านจะเห็นตัวเองชัดเจนเหมือนส่องกระจกเงา

1. ท่านรู้จักพระเจ้ามากน้อยเพียงใด? ก. มากที่สุด ข. มากปานกลาง ค. มากน้อย
2. พระเจ้ามีความหมายสำหรับท่านมากน้อยแค่ไหน?
 - ก. มากที่สุด พระเจ้าประทับอยู่ในใจของท่านตลอดเวลาและมาก่อนอย่างอื่นทุกวันในชีวิตของท่าน
 - ข. มากปานกลาง คิดถึงพระเจ้าเวลาจะขออะไรจากพระองค์หรือยามมีเวลาเท่านั้น
 - ค. มากน้อย
3. สำหรับท่านแล้ว พระเจ้าอยู่ที่ใด? ก. อยู่บนสวรรค์ ข. อยู่ในวัด ค. อยู่ในใจท่าน
4. คำถามข้อสุดท้าย หากพระเจ้ามารับท่านไปอยู่กับพระองค์คืนนี้ ท่านพร้อมไหม?

หลังทุกคำถาม ลูกให้เวลาผู้ฟังได้ส่องกระจกเงาตัวเองต่อหน้าพระเจ้า ที่น่าสนใจคือตอนพักครึ่งเวลาทุกคนที่ลูกถามต่อถึงคำถามข้อ 4 ต่างตอบเหมือนกันหมดว่า "ยังไม่พร้อม!"

ช่วงก่อนพักครึ่งเวลา ลูกได้แบ่งปันให้ฟังถึงเรื่องราวชีวิตของลูกว่าทำไมถึงมาเป็นลูกของพระเจ้าในวัยเกือบครึ่งศตวรรษ และในช่วงเวลาหลัง ลูกจึงได้เข้าถึงเนื้อหาสาระของพระวาจาแล้ว

ในฐานะเป็นฆราวาส ลูกไม่ควรจะไป “สอน” ว่าพระวาจาบทนั้นบทนี้คืออะไร กล่าวไว้อย่างไรในพระคัมภีร์ ลูกคิดว่านั่นควรจะเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ และลูกมีความเคารพพระสงฆ์ ดังนั้นทุกครั้งที่ลูกไปพูดแบ่งปันเกี่ยวกับพระวาจาของพระเจ้า ลูกจึงเพียงจะขอเป็น “พยาน” ว่า พระวาจาบทนั้นบทนี้ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตลูกอย่างไรและเนื่องจากลูกได้ศึกษาพระวาจาของพระองค์มากกว่า 2 ทศวรรษแล้ว ลูกจึงมีตัวอย่างที่สามารถจะแบ่งปันให้ฟังได้ค่อนข้างหลากหลาย ยกตัวอย่างกับผู้ฟังในสังฆมณฑลนี้ ลูกได้หยิบยกพระวาจาบทที่อธิบายถึงการโทษจากพระเจ้าว่าทำไมบางคนจึงสวดขอแล้วได้ บางคนสวดอย่างไรก็ไม่เคยได้อะไรสักที บางคนถึงกับพูดเสมอๆ ว่า “หากพระเจ้ามีจริง ทำไมฉันขอแล้วไม่ได้?”

ลูกมีพระวาจาที่อธิบายได้อย่างชัดเจนในเรื่องพื้นฐานนี้

**“เราเมตตาต่อผู้ที่เราเมตตา และสงสารผู้ที่เราสงสาร ดั่งนั้นจึงขึ้นกับพระเมตตาของพระเจ้า
ไม่ขึ้นกับความตั้งใจหรือความอดสาหัสของมนุษย์” โรม 9:15**

“มนุษย์เอ๋ย เจ้าเป็นใครกันจึงบังอาจมาเถียงกับพระเจ้า” โรม 9:20

ชัดเจนไหม?

ลูกได้เสริมว่า จากประสบการณ์ของลูกเอง การที่บางครั้งเราสวดขออะไรจากพระเจ้าแล้วไม่ได้ตามที่ขอ นั้นแหละคือพระพรที่พระองค์ประทานให้เรา เพราะพระเจ้าทรงทราบดีกว่าเราและเราควรที่จะขอบพระคุณพระเจ้าในทุกกรณี และการที่สอนให้บุตรหลานรู้จักขอบพระคุณพระเจ้าในทุกกรณีนี้ นอกจากจะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์แล้ว ยังทำให้บุตรหลานเรามีภูมิคุ้มกันต่อความผิดหวังในชีวิต เป็นคนเข้มแข็ง มีเหตุมีผล ลูกมีพระวาจาของพระเจ้าสนับสนุนถึงเรื่องการขอจากพระเจ้าอีกหลายบทเลยทีเดียว

**“จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า” 1 เธสะโลนิกา 5:18
“ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเราและถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว**

ท่านจะขอสิ่งใดซึ่งท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น” ยอห์น 15:7

“พระเจ้าอยู่ข้างเรา ใครจะสู้เราได้” โรม 8:31

“พระเจ้าทรงบันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์” โรม 8:25

ลูกได้ยกตัวอย่างพระวาจาอีกมากมายที่ทำให้ชีวิตของลูกและทุกคนที่ปฏิบัติตามเปลี่ยนไป เหลืออีก 10 นาทีจะเที่ยง ลูกจบการแบ่งปันเพื่อให้ผู้ฟังมีโอกาสซักถามหรือแบ่งปันบ้าง ปรากฏว่าเมื่อไม่มี พระคุณเจ้าจึงได้กรุณาขึ้นไปบนเวทีพูดแทนผู้ฟัง หลังจากนั้นพระสงฆ์ผู้จัดงานได้มอบพวงมาลัยที่ทำจากผ้าขาวม้าและพระคุณเจ้าได้กรุณามอบช่อดอกไม้ให้แก่ลูก

ต่อมาลูกได้ไปถวายช่อดอกไม้ที่ได้รับมาแด่แม่พระที่อาสนวิหารด้วย

ลูกและลูกสาวบินกลับกรุงเทพฯ ด้วยความสุขและอิมใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับ “การแต่งตั้ง” ให้เป็นหนึ่งใน “แกนนำ” ของแผนกพระคัมภีร์ที่สังฆมณฑลนั้นจากพระสงฆ์ผู้เชิญลูก ☺

ขอบพระคุณพระองค์พระเจ้าข้าและขอบคุณคุณพ่อค่ะ ☺☺☺

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดนหน้า

